

Ramazan Hitâbı

Allah [Subhânehu ve Te'alâ] Müslümanların amellerinin ölçüsünün, şer'î hükümler olmasına hükmetti. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurdu:

Allah ve Rasulü herhangi bir işe hükmettiği zaman, mü'min bir erkek ve mü'mine bir hanım için, o işlerinde hiçbir serbestlik olmaz. Her kim Allah'a ve Rasulü'ne isyân ederse apaçık bir sapıklık ile sapıtmış olur. [el-Ahzâb 36]

Dolayısıyla şer'î hükümlere göre Müslüman bir işi ya yapar yada o işten sakınır. Eğer helâl ise o işi yapar, eğer haram ise o işten kaçır. Nitekim İslam, Müslümanın saâdet mefhumunu sınırlandırmıştır. Buna göre Müslüman nezdinde hakiki şuur, hayatındaki gidişâtında Allah'ın rızâsına ulaşmak için çabalamaktır. Ne zaman ki o, davranışlarının kendisini Allah'ın rızâsına ulaştıracağına kanaat ederse, işte o zaman onun için saâdet gerçekleşmiş olur. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Dikkat edin! Kalpler ancak Allah'ın Zikri [Dîni] ile mutmaîn olur. [er-Ra'd 28]

Müslümanın ise Allah'ın rızâsına, hayatını şer'î hükümler ile disipline etmeksizin ulaşamaz. Nitekim Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

De ki: Benim namazım, ibâdetlerim, hayatım ve ölümüm (tümüyle) Âlemlerin Rabbi olan Allah içindir. [el-En'âm 162]

Yine hevâsını, arzularını, Hak olan İslam'a tâbi kılması da gerekir. Nitekim Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Haktan Sana geleni bırakıp da onların hevâlarına tâbi olma! [el-

Mâ'ide 48]

Fakat eğer Müslüman davranışları için şer'î hükümlerden başka bir ölçü alırsa, ona çarpan musîbetten, sıkıntıdan ve perişanlıktan başkası olmaz. Nitekim Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Her kim de Benim Zikrimden [Dînimden] yüz çevirirse, şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacaktır. [Tâ-Hê 124]

Sahâbe-i Kirâm Efendilerimiz [RadiyAllahu 'Anhum] bu mefhumu en güzel bir şekilde kavramışlardı. Zira onlar, amellerinin tek ölçüsü olarak şer'î hükümleri benimsemişler, hayatlarını buna göre sürdürmüşler ve davranışlarını yalnızca bununla disipline etmişlerdi. Nitekim İmâm el-Buhârî, Annemiz 'Aişe [RadiyAllahu 'Anhâ]'dan şöyle dediğini rivâyet etmiştir:

« [] » Allah ilk Muhâcir kadınlara rahmet etsin. Onlar ki Allah, [] Himarlarını [başörtülerini] yakaları üzerine vursunlar (örtünler). [en-Nûr 31] âyetini indirdiği zaman, entarilerini yırtıp onunla örtünmüşlerdi.

Yine İmâm Ahmed İbn-u Hanbel, Rafî' İbn-u Hadic'in şöyle dediğini rivâyet etmiştir:

»

«

Rasulullah, SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem zamanında araziye inhikâl ediyor (kiraya veriyor), üçte bir veya dört bir veya isimlendirilmiş bir yiyecek karşılığında işliyorduk. Bize bir gün amcazâdelerimden bir adam (Zuheyr) geldi ve bana dedi ki: "Rasulullah SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem bizi, bizim için faydalı olan bir işten nehyetti. Muhakkak ki Allah'a ve Rasulü'ne itaat bizim için daha

faydalıdır. Zîra O bizi, araziyi inhikâl edip üçte bir veya dörtte bir veya isimlendirilmiş bir yiyecek karşılığında işlemekten nehyetti. Ardın Rabbi, onu ekmemizi veya (kardeşimize bağışlayarak) ektirmemizi emretti ve onun kiralanmasını ve bundan başka bir şeklini kerih gördü.”

İşte böylece onlar için saâdet gerçekleşmişti. Onlar ki dünyanın varlıklarını satın Allah'ın rızâsını satın almışlardı. İşte Efendimiz Suheyb [RادیAllahu 'Anh] Allah ve Rasulü'ne hicret etmek uğruna sahip olduğu her şeyini Kureys'e vermişti. İşte zarîf delikanlı, Efendimiz Mus'ab [RادیAllahu 'Anh]'in, Uhud Gazvesi'nde şehid düştüğü zaman örtüleceği bir kefeni bile yoktu. Şiddetli fakirliğe uğramalarına rağmen onlar fânî dünya hayatın peşine düşmüyorlardı. Bilakis onların gâyesi, yalnızca Allah'ın rızâsını kazanmaktı. Nihâyetinde bu gâyeye, Kur'an-il Kerim'in şu nassı ile ulaştılar. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurdu:

Andolsun ki o ağacın altında Sana bey'at ederlerken

Allah o mü'minlerden râzı olmuştur. [el-Fetih 18]

Asırlar boyunca Müslümanlar, amellerinin tek ölçüsü olarak şer'î hükümleri benimsediler. Böylece dünyanın efendileri oldular, rahmet ve saâdet dolu bir hayat yaşadılar. Fakat ne zaman ki Hilâfet, Küfrün kampı ve İngilizin entrikası sonucu İstanbul'da yıkıldı, işte o zaman İslam'ın Nizamları Müslümanların hayatlarından kayboldu, yerine de Kapitalist Hadârat ile Demokratik Sistem geçti! Böylelikle Müslümanların amellerini yönlendiren ölçüler, iki zıt tarafı anlaştırmak için uzlaşma denilen bir ara çözüm üzerine kurulu Kapitalist Hadâratın ölçülerinden etkilenir oldu. Bu da neyin doğru neyin yanlış olduğunu gösteren ölçünün, çoğunluğun görüşü olmasına, dolayısıyla maddi menfaatin amellerin ölçüsü haline gelmesine ve saâdet mefhumunun da fiziksel arzuların olabildiğince fazla düzeyde karşılanması şeklinde sınırlandırılmasına yol açtı.

İslam Nizamlarının Müslümanların hayatından yok olup Kapitalist Hadâratın ölçülerinin etkisi altında kalması ile birlikte Müslümanlar, Allah'ın vaad ettiği saâdetten, rahmetten ve izzetten yoksun sıkıntılı bir hayata mahkum oldular. O kadar ki Müslüman, hak ile bâtili ayırt edemez hale geldi, doğru ile yanlış ayırt edemez hale geldi, herhangi bir meseleyi bir zaman hak olarak görürken başka bir zaman bâtili olarak görür hale geldi!

Daha düne kadar Amerika'nın işlerimize müdâhalesini haksız olarak görüyorduk, fakat 1990'dan sonra Amerika'nın Kuveyt'i işgâli haklı görüldü. Yahudilerin Filistin topraklarını işgâl etmesini yanlış olarak görüyorduk, fakat bugün Yahudiler ile uzlaşma olabileceği gösterilir oldu. Daha düne kadar bir Müslümana sövülmesini fısk ve katledilmesini de küfür olarak görüyorduk, fakat bugün Irak'ta Müslümanları katleden Kâfirlere yardım edilmesini sakıncalı görmez olduk. Peki ne oldu da böyle oldu? Şer'î hükümler mi değişti de ölçülerimiz böylece değişmiş oldu? Yoksa, Kapitalist Hadâratın ölçülerine esîr olup amellerimiz için şer'î hükümleri ölçü almaz mı olduk? Bizi, çürük bir saâdet arayışı içerisinde bu Kâfirlerin serâbının peşine düşüren nedir?! Ne var ki Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Allah'tan

başka dostlar edinenlerin durumu, örümceğin durumu gibidir. Örümcek (kendisine) bir yuva edinir. Oysa yuvaların en çürüğü şüphesiz ki örümceğin yuvasıdır. Keşke bilselerdi! [el-'Ankebut 41]

Her kim bu duruma düşürse, onun sonu ancak bedbahtlıktır, Allah korusun.

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki şer'î hükümleri amellerin tek ölçüsü olarak benimsemek, yani Müslümanın amellerinin tamamen şer'î hükümlere uygun hale gelmesi, Müslümanın sözünü davranışı ile uyumlu hale getirir. Kaldı ki Rab olarak Allah'a, Nebî ve Rasul olarak Muhammed'e ve Dîn olarak İslam'a îman eden bir kimsenin, amellerinde Allah'ın emirlerine ve yasaklarına aykırı davranması câiz değildir. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Ey îman edenler! Yapmayacağınız

şeyleri niçin söylüyorsunuz? Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz Allah katında büyük bir nefrete neden olur. [es-Saff 2-3]

Dolayısıyla Müslümanın davranışlarının sözlerine uygun olması gerekir ki böylelikle îmanını doğrulamış olsun. Nitekim Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Aralarında

hükmetmesi için Allah'a ve Rasulü'ne dâvet edildikleri zaman mü'minlerin sözü ancak "İşittik ve İtaat ettik" demeleridir. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. [en-Nûr 51]

Kezâ Müslümana düşen, gâyesinin Allah'ın rızâsını kazanmak haline gelmesidir. Bu da Allah'ın emrettiklerine sarılmak ve yasakladıklarından da kaçınmak ile olur. Nitekim et-Taberânî, el-Mu'cem-us Sağîr isimli kitabında Mu'az İbn-u Cebel [RadiyAllahu 'Anh]'den Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in şöyle buyurduğunu rivâyet etmiştir:

»

«

"Dikkat

edin! İslam'ın çarkı, her nereye dönerse Allah'ın Kitâbı ile birlikte dönmeye devam eder. Dikkat edin! Kitâb ile Otorite birbirinden ayrılacaktır. Siz sakın Kitâb'dan ayrılmayın! Dikkat edin! Size hükmeden birçok yöneticiler olacaktır. Eğer onlara itaat ederseniz sizi saptırırlar ve eğer onlara isyân ederseniz sizi öldürürler." Dedi ki: "Ya Rasul Allah! Öyleyse nasıl yapalım?" Dedi ki: "İsâ İbn-u Meryem'in Ashâbının yaptığı gibi yapın! Onlar ki testereler ile doğrandılar ve ağaca bağlandılar. (Yine de dinlerinden dönmediler.) Şüphesiz ki Allah'a itaat ile ölmek, Allah 'Azze ve Celle'ye isyân içinde yaşamaktan daha hayırlıdır."

Eğer İslâmî Hilâfet'in yıkılması ile birlikte şer'i hükümler Müslümanların hayat vâkiasından uzaklaşmasaydı ve Kapitalist Hadâratın nizamları ile ölçüleri ajan yöneticiler tarafından üzerlerine dayatılmasaydı, bugün Müslümanlar şer'i hükümlere uygun bir hayat yaşıyor, hem bu dünyanın hem de Âhiretin saâdetini tadıyor olacaktı.

Müslümanların Kapitalist Hadâratın ölçülerinden etkilenmemelerini sağlamak ve Müslümanlar nezdinde, davranışların İslam'daki ölçüsünü ve saâdet mefhumunu pekiştirmek için, Kapitalist Küfür sistemlerinden kurtulmak ve **Râşidî Hilâfet**'i ikâme ederek İslâmî Hayatı yeniden başlatmak üzere ihlasla çalışanlar ile birlikte çalışmamız kaçınılmazdır. O **Râşidî Hilâfet** ki ancak İslam'ın nizamlarını tatbik eder, İslam'ın 'Akîdesini, mefhumlarını ve ölçülerini korur, Müslümanların gözetimini üstlenip onların saâdeti için çalışır. İşte Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

«

» **İmâm [Halîfe] ancak kalkandır. Onun arkasında savaşılar ve**

onunla korunulur. [Sahih-i Muslim]

Hizb-ut Tahrir
Kuveyt Vilâyeti

H. 01 Ramadân el-Mubârak 1426
M. 04 Ekim 2005

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org